

Корольов О.О.

*Національна академія сухопутних військ
імені гетьмана Петра Сагайдачного, м. Львів*

Мінно-вибухові загородження (МВЗ) впливають на зниження темпу наступу військ та збільшення його втрат. Вони влаштовуються як при підготовці так і в ході бойових дій військ.

У всіх випадках при проведенні заходів щодо улаштування загороджень (на дорожніх напрямках, при підготовці та улаштуванні вузлів загороджень, улаштуванні мінних полів та груп мін) та при улаштуванні системи інженерних загороджень, особливу увагу потрібно звертати не те, щоб МВЗ що влаштовуються, не носили лінійного, шаблонного розташування на місцевості, щоб наявність мін і підривних зарядів стали несподіванкою для ворога і забезпечувало ефективне ураження бойової та транспортної техніки, особового складу військ противника. Використання різноманітних схем МВЗ та ешелонування їх по глибині, дозволяє досягнути максимальної (найбільшої) ефективності.

Скоротити витрати сил, часу та засобів на влаштування МВЗ дозволяють інженерні боєприпаси з неконтактними вибуховими пристроями.

Досвід бойових дій свідчить про те, що руйнування об'єктів, різноманітних штучних споруд на шляхах (мостів, шляхопроводів, ділянок доріг в дефіле, віадуків та інших) мають велике значення при веденні оборонних боїв.

В ході підготовки офіцерів інженерних військ при відпрацюванні завдань та заходів інженерної підтримки бойових дій військ, доцільно розробляти та відпрацьовувати необхідну документацію, приладдя, способи та прийоми для дій підрозділів і частин, що призначення для улаштування інженерних загороджень.

Особливий інтерес представляють керовані по радіо або поводам МВЗ. Після їх улаштування вони мають можливість перебувати в бойовому чи безпечному положенні та переводитись з одного стану у інший з мінімальними витратами часу і засобів.

Розглянемо варіант встановлення протипіхотних вибухових пристроїв МОН-200 з комплектом УМП-3 проти вертольотів та інших повітряних цілей противника. На напрямках ймовірного прольоту вертольотів противника, у місцях висадки його тактичного повітряного десанту, доцільно встановлювати противертольотні керовані по проводам мінні поля з використанням мін МОН-200 і комплекту УМП-3, виконавчий пристрій якого дозволяє від'єднувати до нього два електродетонатора або накольний механізм.

Досвід бойових дій свідчить, що вертольоти з метою протидії засобам протиповітряної оборони ближньої дії, пролітають якомога ближче до поверхні землі, що створює передумови для їх ураження засобами інженерних військ, тобто мінами МОН-200, МОН-100 і навіть МОН-90 та аналогічними боєприпасами країн – партнерів по боротьбі з рашистами.